

(อ.ม.๒๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม ๐๗ ๒๐/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม ๐๗ ๕/๒๕๖๕

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกา

แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับอุทธรณ์วันที่ ๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอนุควรเชื่อได้ว่าไม่เจตนาไม่แสดงที่มา

แห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๗๔, ๑๖๗, ๑๙๘ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

ศาลฎีกางแผนคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า นายศักดิ์พินิจ ณรงค์ชาติโสภณหรืออวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา จะใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือดำรงตำแหน่งใดในพระครุการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๙๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจะใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นควรลงโทษจำคุก

๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก้โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นออกจากนี้ให้ยก

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐาน

ตามทางไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมเป็นวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกจากเมื่อวันที่ ๑ เมษาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาเยื่อบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณี พ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ เมษาคม ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนึ่ง จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๕ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบล พญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพ พาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในรายการหนี้สินตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตาม จำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องประการแรกว่า คดีของผู้ร้องในความผิด

ฐานจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ขาดอายุความทางอาญาตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ ขอให้ศาลวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ และขอศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาในวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ ก่อนครบกำหนดอายุความในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ จึงถือว่า ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔/๑ บัญญัติให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีในระหว่างถูกดำเนินคดีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ การที่ศาลออกหมายจับย่อมเป็นเหตุให้ อายุความ溯คุดหยุดลงจนกว่าจะจับตัวผู้ถูกกล่าวหาและนำตัวมาส่งศาลได้ เมื่อผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามารายงานตัวต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ คดีจึงไม่ขาดอายุความ สิทธินิ่มคดีอาญาไม่ฟ้องยังไม่ระงับไป เพราะเหตุขาดอายุความดังที่ศาลวินิจฉัยไว้ การที่ศาลนับอายุความเรื่อยมาจนกระทั่งได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาล ถือเป็นการวินิจฉัยขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์โดยมติที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เห็นว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนวนห้องชุด ๒ ห้อง จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันกระทำการท้าความผิด คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ภายหลังวันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำการท้าความผิด โดยมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มิได้ยกเลิกการกระทำการท้าความผิด ทั้งยังคงกำหนดโทษทางอาญา สำหรับการกระทำการท้าความผิดตามคำร้องไว้ใน มาตรา ๑๖๗ ซึ่งมี指望คงกำหนดโทษทางอาญาตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังจึงไม่แตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการท้าความผิด จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการท้าความผิดบังคับแก่คดี เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖๙ มิได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๕ บัญญัติว่า “ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาล ภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำการท้าความผิด เป็นอันขาดอายุความ... (๔) ห้าปี สำหรับความผิดต้องระวังโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี...” คดีนี้มี指望ทางโทษจำกัดไม่เกิน ๖

เดือน อายุความจึงมีกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันกระทำการพิจารณาข้อเท็จจริงว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ ก่อนครบกำหนดอายุความ แต่ในวันดังกล่าวผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาหมายงศาล แม้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ อันเป็นวันก่อนครบกำหนดอายุความคดีนี้ซึ่งถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดี แต่มาตรา ๗๔/๑ ซึ่งเป็นบทกฎหมายที่แก้ไขเมื่อปี ๒๕๕๔ เป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการพิจารณาข้อเท็จจริงว่า ผู้ร้องยื่นคำร้อง เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ หมายงศาล ๒๕๖๒ หมวด ๖ การดำเนินคดีอาญา ผู้ดำเนินคดีต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการดำเนินคดีในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม หรือข้าราชการการเมืองอื่นถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ กระทำการพิจารณาต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริต โดยไม่รวมถึงการดำเนินคดีกรณีที่นายกรัฐมนตรีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งอยู่ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต กรณีจึงไม่อาจนำ มาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้ เมื่อไม่นานมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับ อายุความในคดีนี้จึงไม่溯ดุดหยุดลงตามบทบัญญัติดังกล่าว ส่วนที่ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องแล้วอายุความย่อม溯ดุดหยุดลงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินคดีนี้จึงไม่溯ดุดหยุดลงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๔ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗

ด้วยนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับดังกล่าวมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุความทางอาญา แต่มีความแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีผลให้อายุความสะอาดดุดายุคลง ระยะเวลาระบั่งคับโทษ จึงขยายอрокไปซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา อีกทั้งปัญหาเรื่องอายุความแม้มิใช่การกำหนดของค่าประกอบของการกระทำอันเป็นความผิดแต่ก็เป็นบทบัญญัติเกี่ยวด้วยกำหนดเวลาให้บุคคลต้องรับโทษหรือไม่ต้องรับโทษในทางอาญา เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับบัญญัติขึ้นและมีผลใช้บังคับภายหลังวันกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อนาจนำมาใช้บังคับย้อนหลังแก่คดีที่มีการกระทำการทำความผิดก่อนบทกฎหมายใช้บังคับได้ แม้ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร แต่คดีนี้ผู้ร้องได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ เกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอยุความทางอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๕ (๑) สิทธิ์นำคดีอาญา มาฟ้องของผู้ร้องยื่นระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองนั้นไม่อาจแยกออกจาก การวินิจฉัยความรับผิดทางอาญาได้ เมื่อการกระทำการตามคำร้องในข้อหนานี้เป็นอันขาดอยุความทางอาญาไปแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องเฉพาะในส่วนความผิดฐานจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ ผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ มาต้นของเดือน อุทธรณ์ของผู้ร้องขอนี้ฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาดังวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องประการสุดท้ายว่า การที่ศาลฎีกานั้น
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาลงโทษจำคุก ๒ เดือน แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องขัง
ระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก่โทษแล้ว ให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษ
ผู้ถูกกล่าวหาต่อขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้ศาลมี
นับโทษต่อจากคดีอื่น ผู้ถูกกล่าวหารายงานตัวต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ในวันเดียวกัน
ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้ปล่อยตัวชั่วคราว และยังปรากฏข้อเท็จจริงอีกว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการตัดสินใจ
ขอถอนอกราชอาณาจักรด้วยเหตุผลส่วนตัวและศาลอนุญาต ยอมเห็นได้ชัดว่า ในระหว่างพิจารณา
ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยต้องขังระหว่างไต่สวนแต่ประการใด อีกทั้งการที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องโทษจำคุก
คดีถึงที่สุดในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา ตามหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดที่
๑๔/๒๕๖๓ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ฉบับลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ มิใช่
คดีเดียวกันกับคดีนี้ จึงรับฟังว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีนี้มาก่อน ยอมมีเหตุให้ศาลมี
สามารถนับโทษจำคุกในคดีนี้ต่อจากคดีอื่นได้ การที่ศาลวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างไต่สวน
เป็นระยะเวลาพอแก่โทษแล้ว ย่อมเป็นการวินิจฉัยที่ขัดต่อข้อเท็จจริงที่ปรากฏในจำนวน ไม่มีเหตุให้ยก
คำขอให้นับโทษต่อของผู้ร้อง หากศาลไม่นับโทษจำคุกในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกในคดีหมายเลขแดงที่
๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา ย่อมลือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทำผิดจริงแต่ไม่ต้องรับโทษทางอาญาแน่น
เห็นว่า ระหว่างการพิจารณาคดีนี้เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ลงโทษ
จำคุกผู้ถูกกล่าวหาเป็นเวลา ๘ ปี ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดี
ทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกานั้นได้อ่านคำพิพากษาลงโทษ
ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ศาลอาญาคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกานั้นได้อ่านคำพิพากษาลงโทษ

๒๕๖๓ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาคดีนี้ ชื่่งพระราชนูญติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใช้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหา มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับโทษไว้โดยเฉพาะ กรณีจึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วย โภษมาใช้แก่ความผิดคดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗ และโดยมาตรา ๒๒ วรรคแรก บัญญัติว่า “โภษจำคุกให้เริ่มแต่วันมีคำพิพากษา แต่ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาถูกคุมขังก่อนศาลมีพิพากษา ให้ หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา เว้นแต่คำพิพากษานั้นจะกล่าว ไว้เป็นอย่างอื่น” ดังนั้นการที่ผู้ถูกกล่าวหารามาแสดงตนต่อศาลในระหว่างการพิจารณาคดี ถือได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหารอยู่ในอำนาจของศาลในคดีนี้ ต่อมามีผู้ถูกกล่าวหาถูกจำคุกตามคำพิพากษาศาลฎีกา ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง จึงเป็นเหตุให้คำสั่งศาลที่อนุญาตให้ปล่อยตัวผู้ถูกกล่าวหาราชชั่วคราวสิ้นผลโดยปริยาย ต่อมามีอวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ออกหมายข้อระหว่าง ไตรส่วนผู้ถูกกล่าวหาราชวินัยในคดีนี้โดยไม่ได้กำหนดให้นับแต่วันสิ้นสุดการลงโทษจำคุกในคดีดังกล่าว ดังนั้น ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาราชวินัยในคดีนี้ก่อนศาลมีพิพากษา เมื่อศาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาราชวินัย แล้ว ๒ เดือน จึงต้องหักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา ตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๒๒ วรรคแรก เมื่อนับระยะเวลาตั้งแต่ออกหมายข้อระหว่างไตรส่วนผู้ถูกกล่าวหาราชวินัย ไม่ได้ครบ ๒ เดือน จึงไม่มีวันต้องโทษจำคุกที่ศาล จะต้องมีคำสั่งให้นับโทษต่อตามคำร้องของผู้ร้องอีก ดังนั้น ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาต้องขึ้นระหว่างไตรส่วนเป็นระยะเวลา

พอแก้โภชແລ້ວ ຈຶ່ງໃຫ້ມາຍປລອຍໃນຄືນີ້ ແລະຍກຄໍາຂອໃຫ້ນັບໂທຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາຕ່ອ ຈຶ່ງຂອບດ້ວຍກູ້ມາຍ
ອຸທຣນີຂອງຜູ້ຮ່ວມໃນຂັ້ນື້ຟິ່ງໄມ້ຂຶ້ນເຫັນເດືອກກັນ

ສ່ວນທີ່ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາແກ້ອຸທຣນີຂອງຜູ້ຮ່ວມໂດຍອ້າງເຫດຸຜລ ຊົວເຖິງຈະຈິງແລະຂ້ອກກູ້ມາຍ
ໄດ້ແຢ່ງຄຳພິພາກຫາສາລົງກີກແຜນກົດດີອານຸາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງເພື່ອໃຊ້ເປັນຂ້ອງອ້າງວ່າ ການ
ກະທຳຂອງຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາຊາດເຈຕນາກະທຳຄວາມຜິດ ແລະຂອໃຫ້ທີ່ປະໜຸມໄຫຍ່ສາລົງກີກຍກຄໍາຮ້ອງຂອງ
ຜູ້ຮ່ວມນັ້ນ ເຫັນວ່າ ຄຳແກ້ອຸທຣນີຂອງຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາດັ່ງກ່າວເປັນການຂອໃຫ້ແກ້ໄຂເປີ່ຍນແປລງ
ຄຳພິພາກຫາສາລົງກີກແຜນກົດດີອານຸາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງ ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາຕ້ອງທຳເປັນອຸທຣນີ
ໄດ້ແຢ່ງຄຳພິພາກຫາດັ່ງກ່າວ ຈະທຳມາໃນຄຳແກ້ອຸທຣນີໜໍາໄດ້ໄນ່ ຈຶ່ງໄມ້ຮັບວິນິຈລັຍໃຫ້ ຄຳພິພາກຫາສາລົງກີກ
ແຜນກົດດີອານຸາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງຂອບແລ້ວ

ວິນິຈນັຍຍືນ.

นายຍິງຍຸທຮ ແສງຮຸງເຮືອງ

(อ.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ. อธ. ๒๐/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ อ. อธ. ๔ /๒๕๖๔

ในพระปรมາภิไรยพระมหาภัตtriy ศาลาภิการ

วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลาภิการແນกคดีอาญาของ
ผู้ดำเนินคดี	ลงวันที่ ๑๖	เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๕	เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินคดีแทน่งทางการเมือง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๗๗, ๑๙๙ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้ นับโทษต่อ

ศาลฎีกางแผนคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพันจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพระครุการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๑๕ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพันจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ องค์คณะผู้พิพากษาเลียงข้างมากเห็นควรลงโทษจำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างໄต่สวนเป็นระยะเวลาสองอาทิตย์แล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นออกจากนี้ให้ยก

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐาน
ตามทangได้ส่วนแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมเป็นวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน
๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕
กรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่
๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่
ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวัน
รีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อ Brady บริหาร
สินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในรายการหนี้สินตามเอกสารหมาย ร.ส ร.๑๐ ร.๑๑ และ
ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้นับโทษต่อนั้น เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ศาล
ฎีกามีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาไว้ก่อนด ๘ ปี ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ)
๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องประการแรกมีว่า คดีของผู้ร้องในความผิด
ฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอัน
เป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ขาดอายุความหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลวันที่
๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ ขอให้ศาลวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ และขอศาลออก

หมายจับຜູ້ຖານລ່າວຫາວັນທີ ១៥ ມິຖຸນາຍັນ ២៥៦២ ຕ້ອງຄືວ່າຜູ້ຖານລ່າວຫາຫລບໜີໄປໃນຮະຫວ່າງຖຸກ
ດຳເນີນຄົດໜີຮ່ອງຮ່ວ່າການພິຈານາຂອງສາລ ແລະ ພຣະຣາຊບັນຍຸຕີປະກອບຮັບຮົມນູ້ວ່າດ້ວຍການ
ປັ້ງກັນແລະປະບັບປົມກາຮຸຈຸຣິຕ ພ.ສ. ២៥៤២ ແລະທີ່ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ (ឧບັບທີ ២) ພ.ສ. ២៥៥៤ ມາຕຣາ
៧៥/១ ບັນຍຸຕີວ່າ ມີໃຫ້ນບະຍະເວລາທີ່ຜູ້ຖານລ່າວຫາຫລບໜີຮ່ວມເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງອາຍຸຄວາມ ການທີ່ສາລ
ອອກໝາຍຈັບຜູ້ຖານລ່າວຫາຍ່ອມເປັນເຫດໃຫ້ອາຍຸຄວາມສະດຸດຫຼຸດລົງຈນກວ່າຈະຈັບຕົວຜູ້ຖານລ່າວຫາແລະນຳ
ຕົວມາສັງສາລໄດ້ ເມື່ອຜູ້ຮ່ວມນຳຕົວຜູ້ຖານລ່າວຫາມາຮ່າງຈານຕົວຕ່ອສາລວັນທີ ២៥ ມິຖຸນາຍັນ ២៥៦២ ຄົດຈຶ່ງຢັງ
ໄມ່ຂາດອາຍຸຄວາມ ເທິງວ່າ ຜູ້ຖານລ່າວຫາຍືນບັນຍືແສດງຮາຍກາຮຸພົຍສິນແລະໜີສິນຕ່ອຜູ້ຮ່ວມ ກຣນີເຂົ້າຮັບ
ຕໍ່ແໜ່ງທີ່ປະການຍາກອອກການບົດຮຸກສ່ວນຈັງຫວັດເຊີຍຮາຍ ວາຮະທີ ២ ເມື່ອວັນທີ ១៦ ມິຖຸນາຍັນ
២៥៥៧ ໂດຍໄມ່ແສດງຮາຍກາຮ້ານີ້ຈຳນອງຫັ້ງຊຸດ ២ ທ້ອງ ຄືວ່າຜູ້ຖານລ່າວຫາກະທຳຄວາມຜິດໃນວັນ
ດັກລ່າວ ແນ້ຜູ້ຮ່ວມຍືນຄຳຮ່ອງຂອໃຫ້ລົງໄທໝຜູ້ຖານລ່າວຫາຕາມພຣະຣາຊບັນຍຸຕີປະກອບຮັບຮົມນູ້ວ່າດ້ວຍ
ການປັ້ງກັນແລະປະບັບປົມກາຮຸຈຸຣິຕ ພ.ສ. ២៥៦១ ຜຶ່ງມີຜລໃຊ້ບັງຄັບເມື່ອວັນທີ ២២ ກຣກກູາມ ២៥៦១
ກາຍຫລັງວັນທີຜູ້ຖານລ່າວຫາກະທຳຄວາມຜິດ ແລະມາຕຣາ ៣ ແທ່ງພຣະຣາຊບັນຍຸຕີປະກອບຮັບຮົມນູ້
ດັກລ່າວໃຫ້ກາລີກພຣະຣາຊບັນຍຸຕີປະກອບຮັບຮົມນູ້ວ່າດ້ວຍການປັ້ງກັນແລະປະບັບປົມກາຮຸຈຸຣິຕ
ພ.ສ. ២៥៥២ ຂັ້ນເປັນກູ້ໝາຍທີ່ມີຜລໃຊ້ບັງຄັບໃນຂະກະທຳຄວາມຜິດ ແຕ່ພຣະຣາຊບັນຍຸຕີປະກອບ
ຮັບຮົມນູ້ວ່າດ້ວຍການປັ້ງກັນແລະປະບັບປົມກາຮຸຈຸຣິຕ ພ.ສ. ២៥៦១ ມາຕຣາ ១៦៧ ຍັ້ງຄອງບັນຍຸຕີໃຫ້
ກາຮະທຳຕາມຄຳຮ່ອງເປັນຄວາມຜິດແລະມີຮວາງໄທໝເທົ່າກັບໄທໝຕາມມາຕຣາ ១១៨ ແທ່ງພຣະຣາຊບັນຍຸຕີ
ປະກອບຮັບຮົມນູ້ວ່າດ້ວຍການປັ້ງກັນແລະປະບັບປົມກາຮຸຈຸຣິຕ ພ.ສ. ២៥៥២ ໄທໝທາງອານຸຕາມ
ກູ້ໝາຍທີ່ບັນຍຸຕີໃນກາຍຫລັງຈຶ່ງໄມ່ແຕກຕ່າງກັບໄທໝທາງອານຸຕາມກູ້ໝາຍທີ່ມີຜລໃຊ້ບັງຄັບໃນຂະ
ກະທຳຄວາມຜິດ ຕ້ອງໃຊ້ກູ້ໝາຍທີ່ມີຜລໃຊ້ບັງຄັບໃນຂະກະທຳຄວາມຜິດບັງຄັບແກ່ຄົດນີ້ ແລະເນື່ອ
ພຣະຣາຊບັນຍຸຕີປະກອບຮັບຮົມນູ້ວ່າດ້ວຍການປັ້ງກັນແລະປະບັບປົມກາຮຸຈຸຣິຕ ພ.ສ. ២៥៥២ ມີເດືອນ

บทบัญญัติว่าด้วยอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาไว้ด้วย
อายุความมาใช้บังคับแก่การกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๑๗ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ มีระหว่างโທประจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้ง
จำทั้งปรับ คดีนี้จึงมีกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๙๕ (๔) เมื่อผู้ถูกกล่าวหาระทำความผิดในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗ จึงครบกำหนด
อายุความตามบัญญัติดังกล่าวในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อ
ศาลวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ แต่ผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาหมายศาลในวันดังกล่าว แม้ผู้ร้องขอให้
ศาลออกหมายจับและศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ อันถือได้ว่า
ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในวันดังกล่าว และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๔/๑ ซึ่งใช้บังคับในขณะกระทำความผิดบัญญัติว่า
ถ้าผู้ถูกกล่าวหารือจำเลยหลบหนีไประหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาคดีของศาล
มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหารือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความก็ตาม แต่มาตรา
๗๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๔๒ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๖ การดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีสาระสำคัญเป็นเรื่องการดำเนินคดีใน
กรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น
ถูกกล่าวหาว่าร่วมรายผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา
หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น อันเป็นบทบัญญัติ
เกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริต ส่วนการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอยู่ในหมวด ๓

การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต กรณีจึงไม่อาจนำ มาตรา ๗๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ ดังนี้ แม้ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้ lob หนี้ไปวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ ก็ต้องนับระยะเวลาภัยหลังจากนั้นรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความด้วย อายุความในคดีนี้ จึงไม่สะดุดหยุดลงในดังกล่าว ส่วนที่ผู้ร้องอุทธรณ์ด้วยว่า เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้ว อายุความในคดีนี้ย่อมสะดุดหยุดลงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติมิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหา lob หนี้รวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความเช่นเดียวกัน แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้การนับอายุความในลักษณะดังกล่าวมีผลใช้บังคับเฉพาะกับการกระทำในหมวดที่ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเท่านั้น ดังเช่นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และแม้มีบทบัญญัติว่าด้วยอายุความที่ว่ามิให้นับระยะเวลาที่ผู้ต้องหาหรือจำเลย lob หนี้รวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความดังกล่าวมิใช่องค์ประกอบของการกระทำอันเป็นความผิด แต่เป็นบทบัญญัติที่มีผลให้ระยะเวลาการบังคับโทษขยายออกไป อันมีผลให้บุคคล

ต้องรับโทษหรือไม่ต้องรับโทษในทางอาญา พระราชบัญญัติประกอบปรับสูตรรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติประกอบปรับสูตรรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ อันเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับภายหลังวันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำการทำความผิด จึงมีบทบัญญัติว่าด้วยอายุความเป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยยิ่งกว่าพระราชบัญญัติประกอบปรับสูตรรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับในขณะกระทำการทำความผิด ย่อมไม่อาจนำบทบัญญัติว่าด้วยอายุความในพระราชบัญญัติประกอบปรับสูตรรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติประกอบปรับสูตรรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาใช้บังคับย้อนหลังเป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้ได้ การที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในวันที่๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ จึงไม่เป็นเหตุที่ทำให้ไม่อาจนับระยะเวลาภัยหลังจากนั้นเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ อายุความในคดีนี้จึงไม่สัดส่วนอย่างลงในวันดังกล่าว ต้องนับระยะเวลาภัยหลังจากนั้นรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความด้วย และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ร้องได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลในวันที่๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ เกินกำหนดเวลา ๕ ปี นับแต่วันกระทำการทำความผิด คดีของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นอันขาดอายุความ มีผลให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของผู้ร้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบปรับสูตรรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองนั้น ไม่อาจแยกออกจากกระบวนการวินิจฉัยความรับผิดทางอาญา เมื่อการกระทำการตามคำร้องในส่วนอาญาขาดอายุความไปแล้ว ย่อมไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหา ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยมาแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องข้อนี้ฟังไม่ชึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องประการต่อไปนี้ว่า การที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ๒ เดือน แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องชั่งระหว่างได้ส่วนเป็นระยะเวลาเพียงแค่โทษแล้ว ให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีนี้ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหารายงานตัวต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ในวันเดียวกันผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้ปล่อยตัวชั่วคราว และผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นคำร้องขอถอนออกราชอาณาจักรด้วยเหตุผลส่วนตัวและศาลอนุญาต ย่อมเห็นได้ชัดว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยต้องชั่งระหว่างได้ส่วนในคดีนี้ อีกทั้งคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ตามหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดเลขที่ ๑๔/๒๕๖๓ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ฉบับลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ มิใช่คดีเดียวกันกับคดีนี้ ต้องถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีนี้มาก่อน ย่อมนับโทษจำคุกในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกในคดีดังกล่าวได้ และหากไม่นับโทษจำคุกในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกในคดีดังกล่าวย่อมถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาระทำผิดในคดีนี้จริง แต่ไม่ต้องรับโทษทางอาญาอีก เห็นว่า ในระหว่างการพิจารณาคดีนี้ ศาลฎีกามีคำพิพากษาฎีกานี้ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ให้จำคุกผู้ถูกกล่าวหาเป็นเวลา ๘ ปี ในคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ศาลอุญาဏคดีทุจริตและหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดตามหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด ฉบับลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ต่อมาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกหมายขังผู้ถูกกล่าวหาระหว่างได้ส่วนในคดีนี้ ตามหมายขังฉบับลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ และมีคำพิพากษาคดีนี้วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ปัญหาว่าต้องเริ่มนับโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้เมื่อใดนั้น พระราชนบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใช้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการเริ่มนับโทษจำคุกไว้โดยเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาฯ ด้วยการเริ่มนับโทษจำคุกมาใช้บังคับแก่ความผิดในคดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗ และเมื่อประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒ วรรคแรก บัญญัติว่า “โทษจำคุก ให้เริ่มแต่วันมีคำพิพากษา แต่ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาถูกคุมขัง ก่อนศาลมีคำพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา เว้นแต่ คำพิพากษานั้นจะกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น” ดังนี้ การที่ผู้ถูกกล่าวหารามาแสดงตนต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวในระหว่างการพิจารณาคดีนี้ ย่อมถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหាយูในอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในคดีนี้แล้ว ต่อมามีผู้ถูกกล่าวหาต้องคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๔๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ให้ลงโทษจำคุก ตามหมายจำคุกคดีถึงที่สุด ฉบับลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ย่อมเป็นเหตุให้คำสั่งของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในคดีนี้ท่อนยาตให้ปล่อยตัวผู้ถูกกล่าวหาชั่วคราวสื้นผลไปโดยบริยาย และต่อมามีศาลมีคำพิพากษาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกหมายขังผู้ถูกกล่าวหาระหว่างໄต่สวนไวน์ในคดีนี้วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ โดยไม่ได้กำหนดให้เริ่มนับโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ในคดีนี้ต่อจากวันสื้นสุดการลงโทษจำคุกในคดีดังกล่าว ย่อมต้องถือว่าผู้ถูกกล่าวหาถูกคุมขังอยู่ในคดีนี้ก่อนศาลมีคำพิพากษา ต่อมามีศาลมีคำพิพากษาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้เป็นเวลา ๒ เดือน จึงต้องหักจำนวนวันที่ผู้ถูกกล่าวหา ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒ วรรคแรก เมื่อนับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกหมาย

ขังระหว่างได้ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไว้ในคดีนี้จนถึงวันที่มีคำพิพากษาเป็นเวลาเกินกว่า ๒ เดือน จึงไม่มีวันต้องโทษจำคุกที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะต้องมีคำสั่งให้นับโทษต่อตามคำร้องของผู้ร้องอีก ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างได้ส่วนเป็นระยะเวลาพอแก้โทษแล้วจึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีอื่นจึงเป็นการชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องข้อนี้ฟังไม่เข้า เช่น กัน

ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องโดยอ้างข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายโดยที่ได้ยังคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาขาดเจตนากระทำความผิด และขอให้ที่ประชุมให้ศาลมีหลักกฎหมายกำหนดค่าปรับของผู้ร้องนั้น เห็นว่า คำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นการขอให้องค์คณะผู้พิพากษาในชั้นอนุธรรมแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหาต้องทำเป็นอุทธรณ์โดยที่ได้ยังคำพิพากษาดังกล่าว จะทำมาในคำแก้อุทธรณ์หาได้ไม่ จึงไม่รับอนุจฉัย จึงอนุจฉัยยืน.

นายอธิคม อินทุภูติ

(อ.ม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ. ๒๐/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.อธ. ๔ /๒๕๖๔

ในพระปรมາภิไรยพระมหาชนกตระกูล^๑ ศาลาวีกา

วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายศักดิ์ดาพินิจ ณรงค์ชาติสกุล หรือวิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง

อุทธรณ์คัดค้าน

คำพิพากษาศาลาวีกา

แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์

รับอุทธรณ์วันที่

๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การ

- ๒ -

(อ.ม.๓๐)

บริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๔๑, ๑๖๗, ๑๖๙, ๑๘๘ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้ นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้ นับโทษต่อ

ศาลฎีกางแผนคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจาก ตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ องค์คณะผู้พิพากษามีมติเสียง ข้างมากเห็นควรลงโทษ จำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาสองแก้โทษ

- ๓ -

(อ.ม.๓๐)

แล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นๆ กองจากนี้
ให้ยก

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐาน
ตามทางไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เชียงรายวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘
ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๑ เมื่อวันที่
๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่ง
วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม
๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๔ และ ๗๙/๔๕๔ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท”
ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำคุก
ผู้ถูกกล่าวหาในคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้นับโทษต่อ ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๘ ของ
ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องประการแรกว่า คดีของผู้ร้องใน
ความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหาร

- ๔ -

(อ.ม.๓๐)

ส่วนจังหวัดเชียงรายวาระ ๒ ขาดอายุความทางอาญาตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔/๑ ได้วางหลักการนับอายุความในคดีอาญาที่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ดังกล่าวว่า เมื่อมีกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นับทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๘ มาใช้บังคับ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ยังคงวางหลักการพิจารณาเดียวกันนี้ไว้ในมาตรา ๗ ซึ่งบัญญัติว่า ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นับทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๘ มาใช้บังคับ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ ที่บัญญัติว่า ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เมื่อได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ให้อายุความสอดดุลยดลลง ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการ

- ๔ -

(อ.ม.๓๐)

พิจารณาคดีของศาล มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยครบหนึ่ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ ในกรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยครบหนึ่ไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับ เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ ให้ศาลวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำการทำความผิดฐานจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ซึ่งยังไม่ครบกำหนดอายุความและจะครบกำหนดอายุความในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ โดยมีคำขอให้ศาลลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเป็นโทษทางอาญา เป็นการนำคดีขึ้นสู่ศาลในขณะที่พระราชบัญญัติประกอบปรับรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และพระราชบัญญัติประกอบปรับรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ โดยผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มารายงานตัวต่อศาล ศาลรับคำร้องไว้แล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ ศาลได้ออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหา จึงถือว่าผู้ถูกกล่าวหาครบหนึ่ไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล ย่อมเป็นเหตุให้อายุความ溯ดุดยุดลงจนกว่าจะจับตัวผู้ถูกกล่าวหาและนำตัวมาส่งศาลได้ ดังนั้นเมื่อผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหารายงานตัวต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ จึงไม่ทำให้คดีขาดอายุความ สิทธินำคดีอาญามาฟ้องยังไม่ระงับไป เห็นว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบปรับรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ภายหลังวันกระทำการทำความผิด โดยมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบปรับรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการทำความผิดคดีนี้ แต่พระราชบัญญัติ

- ๖ -

(อ.ม.๓๐)

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายในประเทศทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำการตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระหว่างโไทยเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการตามคำร้องเป็นความผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคแรก เมื่อผู้ถูกกล่าวหาขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนำของห้องชุด ๒ ห้อง จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันกระทำการผิด และเมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ มีได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ บัญญัติว่า “ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำการผิด มาด้วยศาล ภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำการผิด เป็นอันขาดอายุความ... (๔) ห้าปี สำหรับความผิดต้องระหว่างโไทยจำกัดกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี...” ดังนั้น ถ้ามิได้ยื่นคำร้องและได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาหมายศาลภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันกระทำการผิดเป็นอันขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อศาลมีที่ที่รับฟ้องไว้พิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีศาลมานัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร ซึ่งศาลได้ออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหา เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ อันเป็นวันก่อนครบกำหนดอายุความคดีนี้ก็ตาม แต่ก็ไม่อาจนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔/๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บังคับใช้ในขณะผู้ถูกกล่าวหากระทำการผิดมาบังคับใช้ได้ เนื่องจากมาตรา ๗๔/๑ อยู่ในหมวด ๖ การดำเนินคดีอาญาผู้ดำรง

(อ.ม.๓๐)

ตามเงื่อนไขการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งบัญญัติว่า “ในการดำเนินคดีอาญาตามหมวดนี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีมิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ” บทบัญญัติตั้งกล่าวเป็นการใช้บังคับเฉพาะกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ถูกกล่าวหาว่าร้ายピตปักษ์ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น โดยไม่รวมถึงการดำเนินคดีกรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งอยู่ในหมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีจึงไม่อนำมาตรา ๗/๑ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้ อายุความจึงไม่溯ดด้วยดังนั้น ออกจากนี้กรณีไม่อาจบังคับใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ อันจะฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญาได้หลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล ซึ่งจะเป็นเหตุให้อายุความ溯ดด้วยดังต่อไปนี้ อาทิกรณีได้ด้วย เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับดังกล่าวบัญญัติขึ้นและมีผลใช้บังคับภายในวันกระทำการพิจารณาของศาล และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ บัญญัติว่า “ถ้ากฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิดไม่ว่าในทางใด เว้นแต่คดีถึงที่สุดแล้ว ...” ดังนั้นเมื่อการนับอายุความทางอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับดังกล่าวมีผลให้ระยะเวลาการบังคับโดยขยายออกไปซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา และแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้

- ๔ -

(อ.ม.๓๐)

ในขณะกระทำการมิdid กรณีจึงต้องใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ โดยอนุโลมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕(๑) ดังนั้น เมื่อได้ตัวผู้ถูกกล่าวหา มาศาลในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ อันเกินกำหนดเวลา ๕ ปี แล้ว กรณีจึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) สิทธินำคดีอาญาตามฟ้องของผู้ร้องในข้อหาใดยื่นร้อง ระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติ ประกอบปรัชญาธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินการทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองนั้นไม่อาจแยกออกจาก การวินิจฉัยความรับผิดทางอาญา ได้ เมื่อการกระทำการมิdid เป็นอันขาดอายุความทางอาญาไปแล้ว กรณีจึงไม่อาจนำมาตรการบังคับ ทางการเมืองมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ อุทธรณ์ของผู้ร้องข้อนี้ฟังไม่เข้า

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปตามอุทธรณ์ของผู้ร้องมีว่า ที่ศาลฎีกานัดแผนกคดีอาญา ของผู้ดำเนินการทางการเมืองพิพากษาลงโทษจำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องชั่งระหว่างไตรสุน เป็นระยะเวลาพอแก้โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อย และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องและขอแก้ไขคำร้องขอให้ศาลนับโทษต่อจากคดีอื่น ผู้ถูกกล่าวหารายงานตัวต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ในวันเดียวกันผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยตัวชั่วคราวต่อศาล และผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์อาญาจักรและศาล อนุญาต ในระหว่างพิจารณาของศาลผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยต้องขัง การที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องโทษจำคุกคดีถึง ที่สุดในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกานัดแผนกคดีอาญาจักรและศาล ๑๔/๒๕๖๓ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง มิใช่คดีเดียวกันกับคดีนี้ จึงรับฟังว่า

(ອມ.၂၀)

ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีนี้มาก่อน ย่อมมีเหตุให้ศาลสามารถนับโทษจำคุกในคดีนี้ต่อจากคดีอื่นได้ ไม่มีเหตุให้ยกคำขอให้นับโทษต่อของผู้ร้อง เห็นว่า ข้อเท็จจริงพังได้ว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาเป็นคดีนี้ เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้มารายงานตัวต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ และในวันเดียวกันผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวต่อศาล ศาลอนุญาต ระหว่างการพิจารณาคดีนี้เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาเป็นเวลา ๘ ปี ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๖๒ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกามแผนคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ออกหมายขั้งระหว่างไตรส่วนผู้ถูกกล่าวหาไว้ และต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกามแผนคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำพิพากษาคดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับโทษไว้โดยเฉพาะ กรณีจึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาไว้ด้วยโดยมาใช้แก่ความผิดคดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗ โดยมาตรา ๒๒ วรรคแรก บัญญัติว่า “โทษจำคุก ให้เริ่มแต่วันมีคำพิพากษา แต่ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาถูกคุมขังก่อนศาลมีพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา เว้นแต่คำพิพากษานั้นจะกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น” ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาถูกจำคุกตามคำพิพากษาศาลมฎีกามตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๖๒ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง จึงเป็นเหตุให้คำสั่งศาลที่อนุญาตให้ปล่อยตัวผู้ถูกกล่าวหาชั่วคราวสิ้นผลไป ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกามแผนคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกหมายขั้งระหว่างไตรส่วนผู้ถูกกล่าวหาไว้ใน

(อ.ม.๓๐)

คดีนี้ ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกคุกขังอยู่ในคดีนี้ก่อนศาลพิพากษา เมื่อคดีนี้ศาลมีพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาเป็นเวลา ๒ เดือน เมื่อนับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกหมายขังระหว่างไตรสูบผู้ถูกกล่าวหาไว้ในคดีนี้ถึงวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาคดีนี้เป็นเวลาเกินกว่า ๒ เดือนแล้ว ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างไตรสูบเป็นระยะเวลาพอแก่โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องขึ้นนี้ฟังไม่เข้า เช่นกัน

ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องโดยตั้งประเด็นอ้างเหตุผลข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายโดยตั้งประเด็นอ้างเหตุผลข้อเท็จจริงและข้ออ้างว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาขาดเจตนากระทำความผิด และขอให้ที่ประชุมใหญ่ศาลมีภาระรับผิดชอบของผู้ร้องนั้น เห็นว่า คำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาศาลมีภาระรับผิดชอบของผู้ถูกกล่าวหาต้องทำเป็นอุทธรณ์ ตั้งประเด็นอ้างเหตุผลข้อเท็จจริงและข้ออ้างว่า คำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาต้องทำเป็นอุทธรณ์ คำพิพากษาศาลมีภาระรับผิดชอบของผู้ถูกกล่าวหาต้องทำเป็นอุทธรณ์

วินิจฉัยยืน.

นายแรงรณ ปริพนธ์ พจนพิสุทธิ์

(อ.ม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อธ.๒๐/ ๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อธ.๔/ ๒๕๖๔

ในพระปรมາภิไเรยพระมหาภัตtriy ศาลาภูมิ

วันที่ ๑๗ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง^{คดี}
นายศักดิ์พินิจหรือวชิรศักดิ์ ณรงค์ชาติโสภณหรือหงษ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา^{กล่าวหา}

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลาภูมิแพนกคดีอาญาของผู้ดำเนินการ
ตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓
องค์คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินการตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมควรรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษฐานกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๖๗ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๕๓๓/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

ศาลฎีกานั้นก็ต้องพิจารณาข้อหาของผู้ดำเนินคดีด้วย ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความสำคัญของผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินคดีที่ต้องการให้การในคดีนี้ ไม่ใช่เพื่อปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพันจักตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินคดีในพรก กรณีเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๑๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพันจักตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นควรลงโทษ จำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องชั่ง秤หัวไว้ต่อส่วนเป็นระยะเวลาพอแก้โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นออกจากนี้ให้ยก

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์แล้ว ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องประการแรกมีว่า ความผิดฐานจะใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาอยู่บัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษา นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถือว่าวันดังกล่าว เป็นวันกระทำการที่ทำความผิด ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังล่าวมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการ แต่ยังคงบัญญัติให้การกระทำการตามคำร้องเป็นความผิดอยู่ และมีระหว่างโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการ แต่ยังคงบังคับแก่คดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตรการตัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๘๑ บังคับแก่คดี และกฎหมายไม่ได้มีวัตถุประสงค์ให้การใช้มาตรการบังคับทางการเมืองแยกออกจาก การลงโทษทางอาญา ถือได้ว่ามาตรการบังคับทางการเมืองเป็นผลสืบเนื่องจากความรับผิดในทางอาญา การบังคับทางการเมืองจึงต้องใช้อยุความตามโทษทางอาญา เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๑๙ บัญญัติให้ระหว่างโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน แต่ไม่มีบทบัญญัติเรื่องอายุความไว้ จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวล

กูหมายอาญาด้วยอายุความมาใช้ ซึ่งมาตรา ๙๕ กำหนดว่า ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาล ภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ (๑)....(๒) ห้าปี สำหรับความผิดต้องระวังโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี... ผู้ร้องอุทธรณ์ว่าผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งอยู่ภายใต้กำหนดอายุความดังกล่าว ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาลเป็นเหตุให้อายุความสะสมดุลหยุ่ลง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๗๔/๑ เมื่อผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ คดีจึงไม่ขาดอายุความ นั้น เห็นว่า มาตรา ๗๔/๑ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๖ หัวข้อว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ เป็นการดำเนินคดีในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ๆ ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ไม่รวมถึงการดำเนินคดีกรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งถูกบัญญัติแยกไว้หมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงไม่อนุญาตมาตรา ๗๔/๑ ดังกล่าวมาบังคับใช้ในคดีนี้ได้ ส่วนพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ นั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐ และวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ภายหลังวันกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา โดยบัญญัติให้อายุความสะสมดุลหยุ่ลง อันเป็น

ผลให้ระยะเวลาการบังคับใช้กฎหมายออกไป ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา เรื่องอายุความแม้มิใช่ การกำหนดองค์ประกอบของการกระทำอันเป็นความผิด แต่เป็นบทบัญญัติเกี่ยวด้วยกำหนดเวลาให้บุคคลต้องรับโทษหรือไม่ต้องรับโทษในทางอาญา จึงไม่อาจนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับดังกล่าวที่ได้บัญญัติขึ้นและมีผลใช้บังคับภายหลังวันการทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหามาบังคับใช้ย้อนหลังแก่คดีได้ ดังนั้น เมื่อผู้ร้องได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ เกินกำหนด ๕ ปี คดีจึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๕ (๔) สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมรงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ ที่ศาลฎีก Damien คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่าคดีขาดอายุความ จึงชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องประการต่อไปว่า ศาลต้องนับโทษจำคุกของผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษจำคุกในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีก หรือไม่ เห็นว่า ศาลฎีก Damien คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ โดยอุกหมายขังผู้ถูกกล่าวหาไว้ระหว่างไต่สวนตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ตามหมายขังระหว่างไต่สวนที่ ๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ไม่ได้บัญญัติวิธีคำนวนระยะเวลาหักวันต้องขังไว้ จึงต้องนำบทบัญญัติในภาค ๑ ตามประมวลกฎหมายอาญาไว้ด้วยโทษ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗ ซึ่งมาตรา ๒๒ วรรคแรก บัญญัติว่า ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาถูกคุมขังก่อนคำพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตั้งนั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหาถูกคุมขังในระหว่างการไต่สวน จึงต้องหักวันคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกผู้ถูกกล่าวหาถูกคุมขังตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ จนถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ เป็นเวลาเกิน

กว่า ๒ เดือน จึงไม่มีโทษจำคุกของผู้ถูกกล่าวหาเหลือให้ศาลต้องนับต่อจากโทษจำคุกในคดีอื่น การที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาต้องขั้งระหว่างไถ่สวนเป็นระยะเวลาพอแก้โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยตัวไป จึงชอบแล้ว อุทธรณ์ข้อนี้ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

อนึ่ง ที่ผู้ถูกกล่าวหาแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องโดยตั้งประเด็นอ้างเหตุผลข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายโดย援引คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อใช้เป็นข้ออ้างว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาขาดเจตนากระทำความผิด และขอให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกายกคำร้องของผู้ร้องนั้น เห็นว่า เป็นการตั้งประเด็นเพื่อให้ศาลมิจฉัยโดยไม่ได้อุทธรณ์คำพิพากษา หากผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะโต้援引คำพิพากษา ขอบที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๖ หาใช่ทำมาในรูปคำแก้อุทธรณ์ไม่ กรณีไม่อาจรับวินิจฉัยให้เป็นไปตามคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาได้

จึงวินิจฉัยยืน./

นายจักษ์ชัย เยพิทักษ์

(อ.ม.๔๙)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้น
อุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ. ๒๐ /๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.อธ. ๔ /๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภักติราชย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง^{ผู้ร้อง}
นายศักดิ์พาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินการตามเงื่อนไขของกฎหมาย แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเช่นได้妄เมใจนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษเดขาดกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า
นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณหรืออวชิรศักดิ์ ทรงชนินทรรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพันจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมือง
หรือดำรงตำแหน่งใดในพระครุการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูก
กล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๙๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่
ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพันจากตำแหน่งที่ปรึกษานายก
องค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ องค์คณผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นควรลงโทษ จำคุก
๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องชี้ระหว่างไตรสุนทรเป็นระยะเวลาพอกโภคทรัพย์แล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้
และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหา ข้อหาและคำขออื่นนอกจานี้ให้ยก

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำฟ้องและเอกสารประกอบคำฟ้อง คำให้การ พยานหลักฐานที่ศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ส่วน ตลอดจนอุทธรณ์ของผู้ร้องและคำแก้อุทธรณ์ของผู้
ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายก

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พันจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพันจากตำแหน่งด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพันจากตำแหน่งวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพันจากตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๔ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในรายการหนี้สินตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ ส่วนคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

มีปัญหาดังนี้ วินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องประการแรกว่า คดีของผู้ร้องในความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระ ๒ ขาดอายุความทางอาญา ตามคำพิพากษาศาลมีฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยขอให้ศาลมีนิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาระทักความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ และขอศาลออกร

หมายจับผู้ถูกกล่าวหาในวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ ก่อนครบกำหนดอายุความในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ จึงถือว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้หลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดี หรือระหว่างการพิจารณาของศาล ย่อมเป็นเหตุให้อายุความ溯ดุดยุดลง จนกว่าจะจับตัวผู้ถูกกล่าวหาและนำตัวมาส่งศาลได้ ดังนั้นมื่อผู้ร้องได้นำตัวผู้ถูกกล่าวหามารายงานตัวต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ คดีจึงไม่ขาดอายุความ สิทธินำคดีอาญามาฟ้องยังไม่ระงับไป เพราะเหตุขาดอายุความดังที่ศาลมีนิจฉัยไว้ การที่ศาลมีนับอายุความตลอดมาจนกระทั่งได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาล ถือเป็นการวินิจฉัยขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ มาตรา ๗๔/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ เห็นว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาียนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายในวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนวนห้องชุด ๒ ห้อง จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันกระทำการผิด คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ภายหลังวันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด โดยไม่ได้ยกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีได้ยกเลิกการกระทำการกระทำความผิด ทั้งยังคงกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการกระทำการกระทำความผิดตามคำร้อง ไว้ในมาตรา ๑๖๗ ซึ่งมีเรื่องทางไทยเท่ากันกับ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖๙ ดังนี้ โทษทางอาญาตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังจึงไม่แตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดี ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๖๙ มิได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๕ บัญญัติว่า “ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องแล้วได้ตัวผู้กระทำความผิดมาധำรงค์ ภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ... (๔) ห้าม สำหรับความผิดต้องระวังโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี...” คดีนี้มีระหว่างโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน อายุความจึงมีกำหนดเวลาห้ามฟ้องแต่วันกระทำความผิด ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ ก่อนครบกำหนดอายุความ แต่ในวันดังกล่าวผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาധำรงค์ แม้ศาลได้ออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ อันเป็นวันก่อนครบกำหนดอายุความคดีนี้ ซึ่งถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างการดำเนินคดีและระหว่างการพิจารณา แต่มาตรา ๗๔/๑ ในหมวด ๖ การดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นบทบัญญัติการดำเนินคดีในกรณีที่นายกรัฐมนตรี สมาชิสภาคผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นถูกกล่าวหาร่วมรายผิดปกติในกรณี กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริต โดยไม่รวมถึงการดำเนินคดีกรณีที่เป็นการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งอยู่ในหมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน อันเป็น

บทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต กรณีจึงไม่อาจนำ มาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้ ดังนั้น เมื่อไม่นำมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับ อายุความจึงไม่สะดุดหยุดลงตามบทบัญญัติดังกล่าว ที่ผู้ร้อง อุทธรณ์ว่า เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องแล้วอายุความย่อมสะดุดหยุดลง ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗ และ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๕ นั้น เห็นว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับดังกล่าวมีบทบัญญัติเกี่ยวกับ การนับอายุความอาญา แต่มีความแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีผลให้อายุความสะดุดหยุดลง ระยะเวลาการบังคับโทษจึงขยายออกไปซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูก กล่าวหา อีกทั้งปัญหาเรื่องอายุความ แม้มิใช่การกำหนดของคู่ประกอบของการกระทำอันเป็นความผิด แต่ก็เป็นบทบัญญัติเกี่ยวด้วยกำหนดเวลาให้บุคคลต้องรับโทษ หรือไม่ต้องรับโทษในทางอาญา เมื่อ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับได้บัญญัติขึ้นและมีผลใช้บังคับภายหลังวันกระทำ ความผิดของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจนำมาใช้บังคับย้อนหลังแก่คดีที่มีการกระทำการกระทำความผิดก่อนบท กฎหมายใช้บังคับได้ ดังนั้น แม้ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลตามนัด โดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร แต่คดีนี้ผู้ร้องได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ เกิน กำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๕ (๔) สิทธิ นำคดีอาญามาฟ้องของผู้ร้องยื่นระหว่างที่มีการรับฟังคำฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองนั้นไม่อาจแยกออกจาก การวินิจฉัยความรับผิดทางอาญาได้ เมื่อศาลจึงไม่จำต้องวินิจฉัยข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำ

ความผิดตามคำร้องหรือไม่ ดังนั้นจึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องเฉพาะในส่วนความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระ ๒ นั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปตามอุทธรณ์ของผู้ร้องมีว่า การที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง วินิจฉัยลงโทษจำคุก ๒ เดือน กรณีผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก้โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และให้ยกคำอนับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องและคำร้องขอแก้ไขคำร้องขอให้ศาลงับโทษต่อจากคดีอื่น และยื่นคำแฉลงความคืบหน้าของคดีที่ขอให้นับโทษต่อมาโดยตลอด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้มารายงานตัวต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ในวันเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยตัวชั่วคราวต่อศาล และปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นคำร้องขอถอนอกราชอาณาจักรและศาลได้ออนุญาต ยื่นมเห็นได้ชัดว่า ในระหว่างพิจารณาของศาลผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยต้องขังระหว่างไต่สวน ตามที่ศาลได้วินิจฉัยมาแต่ประการใด อีกทั้ง การที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องโทษจำคุกคดีธงที่สุดในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา ตามหมายจำคุกคดีธงที่สุดที่ ๑๔/๒๕๖๓ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ฉบับลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ มิใช่คดีเดียวกันกับคดีนี้ จึงรับฟังว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีนี้มาก่อน ยื่นมี

เหตุที่ศาลสามารถนับโทษจำคุกในคดีนี้ต่อจากคดีอื่นได้ ศาลจะวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างได้ส่วนเป็นระยะเวลาพอกโภชนาคน้ำเสีย ย่อมเป็นการวินิจฉัยที่ขัดต่อข้อเท็จจริงที่ปรากฏในจำนวนคดีนี้ หากศาลมิ恩ับโทษจำคุกในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา ย่อมถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาระบุผิดจริงแต่ไม่ต้องรับโทษทางอาญา นั้น เห็นว่า ระหว่างการพิจารณาคดีนี้เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหายเป็นเวลา ๘ ปี ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ออกหมายขังระหว่างได้ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไว้ และต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำพิพากษาคดีนี้ ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใช้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหา มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับโทษไว้โดยเฉพาะ กรณีจึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยโทษมาใช้แก่ความผิดคดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๒ วรรคแรก ที่บัญญัติว่า “โทษจำคุก ให้เริ่มแต่วันมีคำพิพากษาแต่ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาถูกคุมขังก่อนศาลมีพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา เว้นแต่คำพิพากษานั้นจะกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น” ดังนั้นการที่ผู้ถูกกล่าวหามาแสดงตนต่อศาลในระหว่างการพิจารณาคดี ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในอำนาจของศาลในคดีนี้ ต่อมาเมื่อผู้ถูกกล่าวหาถูกจำคุกตามคำพิพากษาศาลฎีกามาตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง จึงเป็นเหตุทำให้คำสั่งศาลที่อนุญาตให้ปล่อยตัวผู้ถูกกล่าวหาชั่วคราวสิ้นผลโดยปริยาย ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกาแผนก

คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ออกหมายขั้งระหว่างไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาไว้ในคดีนี้ ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกคุกขังอยู่ในคดีนี้ก่อนศาลพิพากษา เมื่อคดีนี้ลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาเป็นเวลา ๒ เดือน จึงต้องหักจำนวนวันที่ถูกคุกขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒ วรรคแรก เมื่อนับระยะเวลาตั้งแต่ออกหมายขั้งระหว่างไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาไว้ในคดีนี้ถึงวันที่มีคำพิพากษาคดีนี้เป็นเวลาเกินกว่า ๒ เดือน จึงไม่มีวันต้องโทษจำคุกที่ศาลจะต้องมีคำสั่งให้นับโทษต่อตามคำร้องของผู้ร้องอีก ดังนั้น ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาต้องขั้งระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก้โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอนับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ จึงขอบคุณใจจริงและข้อกฎหมาย โต้แย้งคำฟ้องของผู้ร้องในข้อที่ฟังไม่เข้าใจ เช่น กัน ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องโดยตั้งประเด็นอ้างเหตุผลข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย โต้แย้งคำพิพากษาราชฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อใช้เป็นข้ออ้างว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาขาดเจตนากระทำความผิด และขอให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกายกคำร้องของผู้ร้อง เห็นว่า เมื่อผู้ถูกกล่าวหาประสังค์จะโต้แย้งคำพิพากษา ขอบที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๖ หาใช่ทำมาในรูปคำแก้อุทธรณ์ไม่ กรณีจึงไม่รับวินิจฉัยให้เป็นไปตามคำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ได้วินิจฉัยมานั้น ขอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่เข้า

จึงวินิจฉัยยืน./

นายสวัสดิ์ สุรัตนานันท์

(อ.ม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อ. ๒๐/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.อ. ๔/๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตtriy ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือชีรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง

อุทธรณ์คัดค้าน

คำพิพากษาศาลมฎีกา

แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับอุทธรณ์วันที่ ๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื้อใจไว้มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การ

บริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๗, ๑๖๗, ๑๙ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๑ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

ศาลฎีกานัดคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสกน หรือวชิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา ใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพระครุการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๙๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ลงโทษจำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างได้รับ

เป็นระยะเวลากว่า ๒ เดือน จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ ยกคำขอให้นับโทษต่อ ส่วนข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ตามคำพิพากษาศาลมีกำหนดการต่อไปนี้

ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งผู้ร้องมิได้อุทธรณ์โต้แย้งว่า เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ และพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมาวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกจากวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๒ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๒ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อ บริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในรายการหนี้สินตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกามีคำพิพากษางานโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องประการเรกว่า คดีส่วนอาญาในความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ

อันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนวนห้องชุด ๒ ห้อง วันดังกล่าวจึงเป็นวันกระทำความผิด แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำการตามคำร้องเป็นความผิดและมีระหว่างโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการพิบัติบังคับแก่คดีนี้ และเมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ มิได้บัญญัติเรื่องอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้บังคับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗ คดีนี้มีระหว่างโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน อายุความจึงมีกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ โดยไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาล และศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งต่างเป็นวันก่อนครบกำหนดอายุความในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ ต้องถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดี แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๔/๑ ที่แก้ไขปี ๒๕๕๔ อันเป็นกฎหมาย

ที่ใช้ขณะกระทำการพิจารณาของศาล มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลย
หลบหนีไปในระหว่างการพิจารณาของศาล ไม่ให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวม
เป็นส่วนหนึ่งของอายุความ..." แต่มาตรา ๗๔/๑ ดังกล่าวบัญญัติอยู่ในหมวด ๖ ว่าด้วยการดำเนิน
คดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการดำเนินคดีในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นถูกกล่าวหาว่าร่วม伙ดปกติ
กระทำการพิจารณาที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายอาญา หรือกระทำการพิจารณาที่ต้องดำเนินการ
หน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริต
ไม่รวมถึงการดำเนินคดีกรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งอยู่ในพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบ
ทรัพย์สินและหนี้สิน อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต กรณีจึงไม่อนุญาต มาตรา ๗๔/๑
มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้ การที่ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาแต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มี
เหตุแก้ตัวอันควร และผู้ร้องได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ จึงเกินกำหนด ๕ ปี
แล้ว คดีส่วนอาญาเป็นอันขาดอายุความ ที่ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องอายุความย่อม溯ดุ
หยุดลงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ นั้น เห็นว่า แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสอง
ฉบับดังกล่าวมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุความทางอาญา แต่มีความแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้
ในขณะกระทำการพิจารณาของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีผลให้อายุความ溯ดุหยุดลง ระยะเวลาการบังคับใช้

จึงขยายออกไปซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา อีกทั้งปัญหาเรื่องอายุความแม้มิใช่การกำหนด
องค์ประกอบของการกระทำอันเป็นความผิดแต่ก็เป็นบทบัญญัติเกี่ยวด้วยกำหนดเวลาให้บุคคลต้องรับ^๑
โทษหรือไม่ต้องรับโทษทางอาญา เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับบัญญัติมีผลใช้
บังคับภายหลังวันกระทำการมิได้แล้ว จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับย้อนหลังแก่คดีเดียวกันได้ สำหรับ
มาตรการบังคับทางการเมืองนั้นไม่อาจแยกออกจากภาระนิจฉัยความรับผิดทางอาญาได้ เมื่อคดีส่วน
อาญาเป็นอันขาดอายุความ จึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้
อุทธรณ์ของผู้ร้องข้อนี้ฟังไม่เข้า

ปัญหาต้องนิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องประการสุดท้ายมีว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำเนินการเมืองยกคำขอนับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากคดีอื่นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่
เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
อันเป็นกฎหมายที่ใช้ขณะผู้ถูกกล่าวหาระทำการมิได้มีบัญญัติเกี่ยวกับการเริ่มนับโทษจำคุกไว้
โดยเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๑๗ ซึ่งมาตรา ๒๒ วรรคแรก บัญญัติว่า “โทษจำคุก ให้เริ่มแต่วันมีคำพิพากษา แต่ถ้าผู้ต้องค้ำ
พิพากษาถูกคุณชั่งก่อนศาลมีพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุณชั่งออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำ
พิพากษา เว้นแต่คำพิพากษานั้นจะกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น” เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าระหว่างการพิจารณา
จำเลยถูกจำคุกในคดีอื่น และวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำเนินการ
การเมืองออกหมายข้อหาว่า “ได้ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไว้ในคดีนี้โดยไม่ได้กำหนดให้นับแต่วันสิ้นสุดการ
ลงโทษจำคุกในคดีอื่นดังกล่าว จึงต้องถือได้ผู้ถูกกล่าวหาถูกคุณชั่งในคดีนี้ก่อนศาลมีพิพากษานับแต่วันที่
๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ต่อมาวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำเนินการ

ທາງການເມື່ອງມີຄຳພິພາກຫາລົງໄທຈຳຄຸກຜູ້ຄຸກລ່າວຫາ ២ ເດືອນ ຈຶງຕ້ອງທັກຈຳນວນວັນທີຜູ້ຄຸມຂັງອອກຈາກ
ຮະຍະເວລາຈຳຄຸກຕາມຄຳພິພາກຫາ ຕາມປະປະລາກງູ້ມາຍອານຸາ ມາຕຣາ ២២ ວຽກແຮກ ເມື່ອນັບຮະຍະເວລາ
ຕັ້ງແຕ່ອອກໝາຍຂັງຮະຫວ່າງໄຕ່ສ່ວນຜູ້ຄຸກລ່າວຫາລຶງວັນທີສ່າລມີຄຳພິພາກຫາຄະດີນີ້ເປັນເວລາເກີນກວ່າ ២ ເດືອນ
ຈຶງໄມ່ມີວັນຕ້ອງໄທຈຳຄຸກທີ່ສ່າລມຈະຕ້ອງມີຄຳສັ່ງໃຫ້ນັບໄທຈຳຕ່ອມຄໍາຮ້ອງຂອງຜູ້ຮ້ອງອືກ ທີ່ຜູ້ຮ້ອງອຸທຣນີ
ໃນຮາຍລະເວີດປະກາດເອົ້ານີ້ໄມ່ຈຳຕ້ອງວິນິຈັຍພຽງໄນ່ທີ່ໃຫ້ຜົດປີເປີເປັນແປ່ງເປັນອ່າງເອົ້າ ທີ່ສ່າລມກົງ
ແຜນກົດຕີ່ອານຸາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງການເມື່ອງພິພາກຫາມານັ້ນຂອບແລ້ວ ອຸທຣນີຂອງຜູ້ຮ້ອງຂັ້ນນີ້
ພິ້ງໄມ່ເຂົ້າເຊັ່ນກັນ

ສ່ວນທີ່ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາແກ້ອຸທຣນີທຳນາຍວ່າ ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາໄມ່ມີເຈຕາກຮະທຳຄວາມຝຶດ ນັ້ນ
ເຫັນວ່າ ເປັນການໂຕ້ແຢັງແລະຂອໃຫ້ແກ້ໄຂເປີເປັນແປ່ງເປັນຄຳພິພາກຫາສ່າລມກົງແຜນກົດຕີ່ອານຸາຂອງຜູ້ດຳຮັງ
ຕຳແໜ່ງທາງການເມື່ອງ ຈຶ່ງຜູ້ຄຸກລ່າວຫາຕ້ອງທຳເປັນອຸທຣນີໂຕ້ແຢັງຄຳພິພາກຫາດັ່ງກ່າວ ຫາໃໝ່ກ່າວອ້າງ
ໃນຄຳແກ້ອຸທຣນີໄໝ ຈຶ່ງໄມ່ຮັບວິນິຈັຍ

ວິນິຈັຍຢືນ.

ນາຍລາຊືດ ໄຊຍອນງຄ

(อ.ม.๒๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อธ ๒๐/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อธ ๔/๒๕๖๔

ในพระปรมາภไเรยพระมหาภัตtriy ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง^{ผู้ร้อง}
นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติสกุล หรือวิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลมฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำเนินการเมือง ลงวันที่ ๑๕ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับอุทธรณ์วันที่ ๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินการเมืองทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอนุเคราะห์ให้ได้ตามที่เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การ

บริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๗๗, ๑๖๗ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

ศาลฎีกางแผนคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า นายศักดาพินิจ ผ่องค์ชาติโสภณ หรือวิชรศักดิ์ หงษ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา ใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครุฑามีผลตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๙๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ องค์คณภาพพิพากษาเสียงข้างมากเห็นควรลงโทษ จำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างไตรสูบเป็นระยะเวลาสองเดือนแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษต่อ ข้อหาและคำขออื่นออกจากนี้ให้ยก

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกจากเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาเยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนำองท้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวนรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประเจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์จำกัด (มหาชน) ในรายการหนี้สินเอกสารหมายเลข ร.๙ ถึง ร.๑๑ และ ร.๒๙ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้นับโทษต่อ ศาลฎีกามีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ๘ ปี ตามหมายจำคุกคดีถึงที่สุดที่ ๑๔/๒๕๖๓ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

ปัญหาท้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องประการเรกว่า คดีของผู้ร้องในส่วนความผิดฐานจงใจเยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ขาดอายุความทางอาญาหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชนบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔/๑ มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความเมื่อมีกรณีผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดี ต่อมาวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ยังคงวางแผนหลักการพิจารณาเดียวกันนี้ไว้ในมาตรา ๗ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ ที่กำหนดให้ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เมื่อได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้วให้อายุความสะดุดหยุดลง ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาคดีของศาล มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลมีนิจฉัยการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งยังไม่ครบกำหนดอายุความ โดยผู้ร้องยื่นคำร้องขอศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาและศาลได้ออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้หลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล ย่อมเป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดลงจนกว่าจะจับตัวผู้ถูกกล่าวหาและนำตัวมาส่งศาลได้ ซึ่งต่อมาผู้ร้องได้นำตัวผู้ถูกกล่าวหารายงานตัวต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ คดีของผู้ร้องส่วนนี้ไม่ขาดอายุความ สิทธินิ่มคดีอาญาไม่ยังไม่ระงับไป เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายในวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้สินให้ถูกต้องครบทั้งหมด จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันกระทำความผิด ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ภายหลัง
วันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำการทำความผิด โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้ยกเลิกการกระทำการทำความผิดตาม
คำร้อง ทั้งยังกำหนดโทษทางอาญาไว้ในมาตรา ๑๖๗ ที่มีเรวางโทษเท่ากันกับที่บัญญัติไว้ใน
พระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา
๑๑๙ จึงเป็นกรณีที่โทษทางอาญาตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังไม่แตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในขณะ
กระทำการทำความผิด ต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการทำความผิดบังคับแก่คดี ซึ่งตามพระราชบัญญัติ
ประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ มิได้
บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาไว้ด้วยอายุความ
๕ ปี นับแต่วันกระทำการทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๕ (๔) คดีนี้แม้ผู้ร้องได้ยื่นคำร้อง
เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ ก่อนครบกำหนดอายุความ แต่ในวันดังกล่าวผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหา
มาศาล แม้ศาลจะออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ ก่อนครบกำหนดอายุความ
และถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีก็ตาม แต่ที่ผู้ร้องอ้างบทบัญญัติตามมาตรา ๗๔/๑
แห่งพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มานั้น บทบัญญัติดังกล่าวอยู่ในหมวด ๖ ว่าด้วยการ
ดำเนินคดีอาญาภัยผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการ
ดำเนินคดีในกรณีที่นายกรัฐมนตรี สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมือง
อันถูกกล่าวหาร่วมรายผิดปกติ กระทำการทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา
หรือกระทำการทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับ

การปราบปรามการทุจริต มีได้รวมถึงการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและการดำเนินคดีกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยมิชอบซึ่งอยู่ในหมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตกรณีจึงไม่อาจนำมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้ ส่วนที่ผู้ร้องอ้างเหตุอายุความสะสมดุดหดลงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ นั้น มิใช่กฎหมายที่ใช้บังคับขณะกระทำการผิด ทั้งมีผลให้อายุความสะสมดุดหดลงซึ่งทำให้ระยะเวลาการบังคับโทษต้องขยายออกไปซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา ปัญหาเรื่องอายุความนี้แม้มิใช่การกำหนดของคดีประกอบความผิด แต่ก็เป็นการกำหนดเวลาให้บุคคลต้องรับโทษหรือไม่ต้องรับโทษในทางอาญา กระทบถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ย่อมไม่อาจนำมาใช้บังคับย้อนหลังให้เป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ดังนั้น เมื่อศาลประทับรับฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร แต่ผู้ร้องได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ เกินกำหนด ๕ ปี แล้ว คดีของผู้ร้องส่วนนี้จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อระหว่างรับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙ วรรคสาม สำหรับมาตรการบังคับทางการเมืองนั้นไม่อาจแยกออกจากกระบวนการวินิจฉัยความรับผิดทางอาญาได้ เมื่อศาลมิจำต้องวินิจฉัยข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาระทำการกระทำความผิดตามคำร้องส่วนนี้หรือไม่ กรณีย่อไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองมาใช้แก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมืองพิพากษายกคำร้องในความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งภาระที่ ๒ นานั้นขอบแล้ว อุทธรณ์ข้อนี้ของผู้ร้องฟังไม่เขียน

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องต่อไปว่า การที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยให้ยกคำขอนับโทษผูกล่าวหาต่อจากโทษในคดีอาชญากรรมเดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา ตามหมายจำคุกคดีถึงที่สุดที่ ๑๔/๒๕๖๓ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ในระหว่างการพิจารณาคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในวันที่มารายงานตัวต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ และไม่เคยต้องขังระหว่างได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องโทษจำคุกคดีถึงที่สุดตามหมายจำคุกคดีถึงที่สุดที่ ๑๔/๒๕๖๓ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางตั้งกล่าวมิใช่คดีเดียวกับคดีนี้ จึงต้องถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีนี้มาก่อน ศาลต้องนับโทษจำคุกในคดีนี้ต่อจากคดีดังกล่าว เห็นว่า เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ระหว่างการพิจารณาคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ๘ ปี ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๔๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ต่อมาวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ออกหมายขังระหว่างได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวไว้ จนกระทั่งวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาคดีนี้ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับแก่คดีนี้มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการนับโทษไว้โดยเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาไว้ด้วยโดยมาใช้แก่กรณีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗ ซึ่งมาตรา ๑๗

วรรณรักษ์ บัญญัติว่า “ໂທຈຳຄຸກ ໄທເຮີມແຕ່ວັນມີຄຳພິພາກຫາແຕ່ຄ້າຜູ້ຕ້ອງຄຳພິພາກຫາຖຸກຄຸມຂັ້ນກ່ອນສາລ
ພິພາກຫາ ໄທ້ທັກຈຳນວນວັນທີຖຸກຄຸມຂັ້ນອອກຈາກຮະຍະເວລາຈຳຄຸກຕາມຄຳພິພາກຫາ ເວັນແຕ່ຄຳພິພາກຫານັ້ນ
ຈະກລ່າວໄວ້ເປັນອຍ່າງອື່ນ” ກາຣທີ່ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫານາແສດງຕນຕ່ອສາລເມື່ອວັນທີ ២៥ ມິຖຸນາຍັນ ២៥៦២ ອື່ອໄດ້ວ່າ
ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາອູ້ໃນອຳນາຈຂອງສາລແລ້ວ ແມ່ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາໄດ້ຮັບກາຣປລ່ອຍຕັ້ງໜ້າໄປໃນວັນດັ່ງກລ່າວ ແຕ່
ຕ່ອມາເມື່ອຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາຕ້ອງໂທຈຳຄຸກຕາມຄຳພິພາກຫາຄົດໝາຍເລີຂແດງທີ່ ອທ.(ຜ) ២១/២៥៥៨ ຂອງສາລ
ອານຸຍາຄຕື່ຖຸຈົຣິຕແລະປະປຸຕິນິຂອບກລາງ ແລະສາລວິກາແຜນກົດຕີອານຸາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງກາຣເນື່ອງ
ໄດ້ອອກໝາຍຂັ້ນຮ່ວງໄຕ່ສົວຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາໄວ້ໃນຄົດນີ້ແລ້ວຕັ້ງແຕ່ວັນທີ ២៣ ມິນາຄມ ២៥៦៣ ຄຳສັ່ງສາລທີ່
ອນຸໝາດໃຫ້ປລ່ອຍຕັ້ງໜ້າໄດ້ວ່າຍ່ອມສິ້ນພລໄປ ຕ່ອມາວັນທີ ១៤ ສິງຫາຄມ ២៥៦៣ ສາລວິກາແຜນກ
ຄີອານຸາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງກາຣເນື່ອງພິພາກຫາຄົດນີ້ໄຫ້ລົງໂທຈຳຄຸກຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາ ២ ເດືອນ ປຶ່ງເນື່ອ
ທັກຈຳນວນວັນທີຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາຖຸກຄຸມຂັ້ນອອກຈາກຮະຍະເວລາຈຳຄຸກຕາມຄຳພິພາກຫາຕາມປະມວລກງາມ
ອານຸາ ມາຕຣາ ២២ ວຽກແຮງ ເປັນກາຣເພີ່ງພວແກໂທຈຳຄຳພິພາກຫາແລ້ວ ກຣນີໄມ່ອ່າຈນັບໂທ
ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາໃນຄົດນີ້ຕ້ອງຈົກໂທຈຳໃນຄົດນີ້ຕາມຄໍາຮ້ອງໄດ້ອື້ນ ທີ່ສາລວິກາແຜນກົດຕີອານຸາຂອງຜູ້ດຳຮັງ
ຕຳແໜ່ງທາງກາຣເນື່ອງວິນິຈັນຍິກຄໍາຂອງໃຫ້ນັບໂທຈຳຕ່ອງກຳນົດຕົວຢ່າງເຫຼືອ ເປັນເວັນທີ່ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາໄປນັ້ນຂອບແລ້ວ
ອຸທຮຣນີ້ຂັ້ນນີ້ຂອງຜູ້ຮ້ອງພັ້ງໄມ່ເຂັ້ນເຫັນກັນ

ອນີ່ງ ທີ່ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາຍື່ນຄຳແກ້ອຸທຮຣນີ້ພວ້ອມອ້າງເຫດຜູ້ຮ້ອງພັ້ງໄມ່ເຫັນກັນ
ແມ່ນກົດຕີອານຸາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງກາຣເນື່ອງ ເກີຍວັບພຸດທະນາ ເກີຍວັບພຸດທະນາ ເກີຍວັບພຸດທະນາ
ກະທຳຄວາມຝຶດແລະຂອໃຫ້ທີ່ປະໜຸມໃໝ່ສາລວິກາຕາມພະພາບບັນຫຼຸດປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ນີ້ວ່າດ້ວຍວິຊີ່ພິຈານາ
ໃຊ້ສີທີ່ອຸທຮຣນີ້ຕ່ອງທີ່ປະໜຸມໃໝ່ສາລວິກາຕາມພະພາບບັນຫຼຸດປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ນີ້ວ່າດ້ວຍວິຊີ່ພິຈານາ

คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๖ ว่าด้วยการอุทธรณ์ เมื่อผู้ถูก
กล่าวหาไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ กรณีไม่อาจวินิจฉัยให้ได้

จึงวินิจฉัยยืน.

นางนุจrinทร์ จันทร์พรายศรี

(อ.ม.๒๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ. ๒๐/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.อธ. ๔/๒๕๖๕

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัก्तิรย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๘ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติสกุล หรือวิชรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง อุทธรณ์คดค้าน คำพิพากษาศาลมฎีกาแผนกคดีอาญา

ของผู้ดำเนินคดี ลงวันที่ ๑๘ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับอุทธรณ์วันที่ ๕ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๔

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินคดีแทนทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื้อได้ว่ามีเจตนาไม่善良ที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา

กับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๗, ๑๗๗ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากไทยในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๑ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

ศาลฎีกางแผนคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระกาจารเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๗๗ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นควรลงโทษ จำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างได้ส่วนเป็นระยะเวลาเพียงแค่ จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นออกจากนี้ให้ยก

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐาน

ตามทางใต้ส่วนแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกจากเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาเยื่อบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่มีระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประจำจังหวัด) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์จำกัด (มหาชน) ส่วนคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกากล่าวว่าได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.๗๙/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องประการแรกมีว่า คดีของผู้ร้องในส่วนความผิดฐานจงใจเยื่อบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ขาดอายุความหรือไม่ โดยผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ขอให้ศาลมีนิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำการทามาความผิดฐานจงใจเยื่อบัญชีแสดงรายการ

ทรงพระย์สินและหนึ้นสินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ และขอศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาในวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ก่อนครบกำหนดอายุความในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ จึงถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้หลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล ย่อมเป็นเหตุให้อายุความสะสมดุลเดือนกว่าจะจับตัวผู้ถูกกล่าวหาและนำตัวมาส่งศาลได้ ดังนั้น เมื่อผู้ร้องได้นำตัวผู้ถูกกล่าวหารายงานตัวต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ คดีของผู้ร้องจึงไม่ขาดอายุความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรงพระย์สินและหนึ้นสินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายในวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนวนห้องชุด ๒ ห้อง ย่อมถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันกระทำการผิด คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ภายหลังวันกระทำการผิด โดยมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการผิดคดีนี้ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ยังคงบัญญัติให้การกระทำการตามคำร้องเป็นความผิดอยู่ ทั้งยังคงกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการกระทำความผิดตามคำร้องไว้ในตามมาตรา ๑๖๗ ซึ่งมีเรวางโทษเท่ากันกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗๙ ดังนี้ โทษทางอาญาตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังจึงไม่แตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการผิด จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการผิดบังคับแก่คดีนี้ ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๗๙ มิได้บัญญัติอายุความไว้เป็น

การเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาฯด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ บัญญัติว่า “ในคดีอาญา ถ้ามีได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาล ภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำการผิด เป็นอันขาดอายุความ... (๔) ห้าปี สำหรับความผิดต้องระวังโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี...” คดีนี้มีระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน อายุความจึงมีกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันกระทำการผิด แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัย การตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ ก่อนครบกำหนดอายุความโดยไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาอย่างศาล และศาลได้ออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ อันเป็นวันก่อนครบกำหนดอายุความคดีนี้ซึ่งถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างการดำเนินคดีและระหว่างการพิจารณา แต่มาตรา ๗๔/๑ ในหมวด ๖ การดำเนินคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นบทบัญญัติการดำเนินคดีในกรณีที่นายกรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นถูกกล่าวหาว่าร่วมยัดแยดปกติในกรณีกระทำการผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามกฎหมายอื่น ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริต โดยไม่รวมถึงการดำเนินคดีกรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งอยู่ในหมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต กรณีจึงไม่อาจนำมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้ ดังนั้น เมื่อไม่นานมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับ อายุความในคดีนี้จึงไม่溯ดุดหลงตามบทบัญญัติตั้งกล่าว สำหรับที่ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องแล้วอายุความย่อม溯ดุดหลงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ ด้วยนั้น เห็นว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับดังกล่าวมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุความทางอาญาแต่เมื่อ^๑
ความแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการนั้นเป็นความผิดของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีผลให้อายุความประพฤติ
หยุดลง ระยะเวลาการบังคับโทษจึงขยายออกไปซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา อีกทั้งปัญหาเรื่องอายุ
ความแม่นวจัยใช้การกำหนดองค์ประกอบของการกระทำอันเป็นความผิด แต่ก็เป็นบทบัญญัติเกี่ยวด้วย
กำหนดเวลาให้บุคคลต้องรับโทษหรือไม่ต้องรับโทษในทางอาญา เมื่อพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับได้บัญญัติขึ้นและมีผลใช้บังคับภายหลังวันกระทำการนั้นของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่
อาจนำมาใช้บังคับย้อนหลังแก่คดีที่มีการกระทำการนั้นโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร แต่คดีนี้
ผู้ร้องได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ เกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุ
ความทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔๕ (๔) สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของผู้ร้องยื่อมระงับไป
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม
เมื่อมาตรการบังคับทางการเมืองนั้นไม่อาจแยกออกจากกระบวนการวินิจฉัยความรับผิดทางอาญาได้ จึงไม่จำต้อง^๒
วินิจฉัยข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ถูกกล่าวหาระทำการนั้นเป็นความผิดตามคำร้องหรือไม่ กรณีจึงไม่อาจนำมาตรการบังคับ
ทางการเมืองมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
พิพากษายกคำร้องเฉพาะในส่วนความผิดฐานจงใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ
เอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับ

ตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ มาเนื้อขอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้อง
ข้อนี้ฟังไม่เข้า

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปตามอุทธรณ์ของผู้ร้องมีว่า การที่ศาลฎีกาแผนกตีความของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง วินิจฉัยว่าเห็นควรลงโทษจำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่าง
ໄต่สวนเป็นระยะเวลาพอกโภชนาแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษต่อขอบด้วย
กฎหมายหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องและคำร้องขอแก้ไขคำร้องขอให้ศาลนับโทษต่อจาก
คดีอื่น และยื่นคำแกลงความคืบหน้าของคดีที่ขอให้นับโทษต่อมาโดยตลอด ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้ปล่อยตัวชั่วคราว
ต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ในวันเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหา;yื่นคำร้องขอให้ปล่อยตัวชั่วคราว
และยังปรากฏข้อเท็จจริงอีกว่า ผู้ถูกกล่าวหา;yื่นคำร้องขอถอนอกราชอาญาจัดด้วยเหตุผลส่วนตัวและ
ศาลได้อนุญาต ย่อมเห็นได้ชัดว่าในระหว่างพิจารณาของศาลผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยต้องขังระหว่างໄต่สวน
แต่ประการใด อีกทั้งการที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องโทษจำคุกคดีถึงที่สุดในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒
ของศาลฎีกา ตามหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดที่ ๑๔/๒๕๖๓ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ
กลาง ฉบับลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ มิใช่คดีเดียวกันกับคดีนี้ จึงรับฟังว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เคย
ต้องโทษจำคุกในคดีนี้มาก่อน ย่อมมีเหตุให้ศาลสามารถนับโทษจำคุกในคดีนี้ต่อจากคดีอื่นได้ ศาลจะ
วินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างໄต่สวนเป็นระยะเวลาพอกโภชนาแล้ว ย่อมเป็นการวินิจฉัยที่ขัดต่อ
ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในจำนวนคดีนี้ ไม่มีเหตุให้ยกคำขอให้นับโทษต่อของผู้ร้อง หากศาลไม่นับโทษจำคุก
ในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา ย่อมถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา
กระทำผิดจริงแต่ไม่ต้องรับโทษทางอาญา นั้น เห็นว่า ระหว่างการพิจารณาคดีนี้เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์
๒๕๖๓ ศาลฎีกามีคำพากษาให้ลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาเป็นเวลา ๘ ปี ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่

อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓
 ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ออกหมายขั้งระหว่างไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาไว้
 และต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมี
 คำพิพากษาคดีนี้ ชั่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใช้ลงโทษ
 ผู้ถูกกล่าวหา มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับโทษไว้โดยเฉพาะ กรณีจึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมาย
 อาญาว่าด้วยโทษมาใช้แก่ความผิดคดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗ และโดยมาตรา ๒๒
 วรรคแรก บัญญัติว่า “โทษจำคุก ให้เริ่มแต่วันมีคำพิพากษาแต่ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาถูกคุมขังก่อนศาลมี
 พิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา เว้นแต่คำพิพากษานั้นจะ
 กล่าวไว้วาเป็นอย่างอื่น” ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหารามาแสดงตนต่อศาลในระหว่างการพิจารณาคดี ถือได้ว่า
 ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในอำนาจของศาลในคดีนี้ ต่อมาเมื่อผู้ถูกกล่าวหาถูกจำคุกตามคำพิพากษาศาลฎีกาตาม
 จำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง จึงเป็น
 เหตุทำให้คำสั่งศาลที่อนุญาตให้ปล่อยตัวผู้ถูกกล่าวหาชั่วคราวสิ้นผลโดยปริยาย ต่อมาเมื่อวันที่
 ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ออกหมายขั้งระหว่าง
 ไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาไว้ในคดีนี้ ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาถูกคุมขังอยู่ในคดีนี้ก่อนศาลมีพิพากษา เมื่อศาลมี
 ลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาเป็นเวลา ๒ เดือน จึงต้องหักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุก
 ตามคำพิพากษา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒ วรรคแรก เมื่อนับระยะเวลาตั้งแต่ออกหมาย
 ขั้งระหว่างไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาไว้ในคดีนี้ถึงวันที่ศาลมีคำพิพากษาคดีนี้เป็นเวลาเกินกว่า ๒ เดือน จึงไม่มี
 วันต้องโทษจำคุกที่ศาลจะต้องมีคำสั่งให้นับโทษต่อตามกำหนดของผู้ร้องอภิค ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญา

ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก้โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ จึงชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ร้องในข้อนี้ฟังไม่เข้าอีกเข่นกัน

ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องโดยอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาขาดเจตนาในการกระทำความผิด และขอให้ที่ประชุมให้ศ่าลภีกायกรรมคำร้องของผู้ร้องนั้น เห็นว่า หากผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะโต้แย้งคำพิพากษา ขอบที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อที่ประชุมให้ศ่าลภีกायตามพระราชบัญญัติประกอบปรัชญาธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๖ ทำให่ทำมาในรูปคำแก้อุทธรณ์ไม่ กรณีจึงไม่อาจรับวินิจฉัยคำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องได้

จึงวินิจฉัยยืน.

นายวงศ์พร จิระภาคร

(อ.ม.๒๙)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม อธ ๒๐/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม อธ ๔/๒๕๖๕

ในพระปรมາภิไรยพระมหาภชติริย ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวิชรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

แผนกคดีอาญาของผู้担当ดำเนินการเมือง ลงวันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับอุทธรณ์วันที่ ๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้担当ดำเนินการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มา

แห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๔๑, ๑๖๗ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

ศาลฎีกางแผนคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณหรือวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา ใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครุการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหายพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ องค์คณผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นควรลงโทษ จำคุก

๒ ເດືອນ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຕ້ອງຂັງຮະຫວາງໄຕ່ສວນເປັນຮະຍະເວລາພອແກໂທເລຬ້ວ ຈຶ່ງໃຫ້ໝາຍປ່ອຍໃນຄົດນີ້
ແລະຍົກຄໍາຂອໃຫ້ບໍລິຫານຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຕ່ອງ ຂ້ອາຫາແລະຄໍາຂອເອື່ນອາກຈາກນີ້ໄທຍກ

ຜູ້ຮ່ວມອຸທອຣນີ້ຕ່ອງທີ່ປະໜຸມໃຫຍ່ສາລົງກົກ

ພີເຄຣະຫຼຸດອຸທອຣນີ້ ຄຳແກ້ວ່າ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ດຳຮັ່ງຕໍ່ແນ່ງທີ່ປຶກຊາຍກ
ອົງກົກປະຊາທິປະໄຕສ່ວນຈັງຫວັດເຊີຍຮາຍວາຮະທີ່ ๑ ເມື່ອວັນທີ ۸ ສິງຫາຄມ ۲۵๕๕ ພັນຈາກຕໍ່ແນ່ງເມື່ອວັນທີ
๑២ ມິນາຄມ ۲۵๕๗ ຕ່ອມາໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ດຳຮັ່ງຕໍ່ແນ່ງເດີມວາຮະທີ່ ۲ ເມື່ອວັນທີ ۱۰ ມິຖຸນາຍນ ۲۵๕๗
ແລະພັນຈາກຕໍ່ແນ່ງດ້ວຍກາລາອອກເມື່ອວັນທີ ۱ ເມພາຍນ ۲۵๕๘ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຢືນບັນຫຼືແສດງຮາຍກ
ທະວຽກສິນແລະຫຼືສິນຕ່ອງຜູ້ຮ່ວມອຸທອຣນີ້ເຂົ້າຮັບຕໍ່ແນ່ງວາຮະທີ່ ۱ ເມື່ອວັນທີ ۷ ກັນຍາຍນ ۲۵๕๕ ກຣນີ້ພັນຈາກ
ຕໍ່ແນ່ງວາຮະທີ່ ۱ ເມື່ອວັນທີ ۸ ເມພາຍນ ۲۵๕๗ ກຣນີ້ເຂົ້າຮັບຕໍ່ແນ່ງວາຮະທີ່ ۲ ເມື່ອວັນທີ ۱۶ ມິຖຸນາຍນ
۲۵๕๗ ແລະກຣນີ້ພັນຈາກຕໍ່ແນ່ງວາຮະທີ່ ۲ ເມື່ອວັນທີ ۱۸ ພຖືງການຄມ ۲۵๕๘ ໂດຍໄມ່ຮັບບຸນິ້ຈຳນອງຫ້ອງ
ຊຸດເລີຂໍທີ່ ၇၈/၂၅၈ ແລະ ၇၈/၄၅၄ ຊັ້ນທີ່ ၈ ແລະ ၂၈ ອາຄາຣຊຸດ “ປະມົງວັນຮີສອຣ໌” ຕຳບລພູ້ໄທ
(ປະແຈຈິນ) ອຳເກວພູ້ໄທ (ດຸສືຕ) ກຣູງເທິມຫານຄຣ ທີ່ມີຕ່ອບປະຊຸມບໍລິຫານທີ່ມີຫຼັກສິນທະວຽກສິນທະວຽກ
ຈຳກັດ (ມາຫານ) ໃນຮາຍການຫຼືສິນຕາມເອກສາຮ່າຍ ຮ.၈ ຮ.၁၀ ຮ.၁၈ ແລະ ຮ.၂၈ ຕາມລຳດັບ ສໍາຫຼັບຄື
ທີ່ຜູ້ຮ່ວມມີຄໍາຂອໃຫ້ບໍລິຫານຕ່ອນນັ້ນ ສາລົງກົກໄດ້ມີຄຳພິພາກຫາລັງໂທ່ງຈຳຄຸກຜູ້ຖຸກລ່າວຫາ ຕາມສຳນັວນຄື
ໝາຍເລີຂໍແດງທີ່ ອກ.(ຜ) ၂၈/၂၅၅၈ ຂອງສາລົງກົກທີ່ຖຸຈິຕ ແລະປະກົດຕິມີຂອບກາລາງ

ບັນຫຼືທີ່ອຳນວຍວິນຈິນຍັດຕາມອຸທອຣນີ້ຂອງຜູ້ຮ່ວມປະກາດມີການແກ່ມາວ່າ ຄື່ຂອງຜູ້ຮ່ວມໃນ

ความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระ๒ ขาดอายุความทางอาญาตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ โดยผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ขอให้ศาลมีมูลนิธิจ่ายว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำการทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ และขอศาลอุทธรณ์ยกฟ้องคดีอาญาในวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ ก่อนครบกำหนดอายุความในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ จึงถือว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้หลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล ย่อมเป็นเหตุให้อายุความ溯ดุดยุดลงจนกว่าจะจับตัวผู้ถูกกล่าวหาและนำตัวมาส่งศาลได้ เมื่อผู้ร้องได้นำตัวผู้ถูกกล่าวหามารายงานตัวต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ คดีจึงไม่ขาดอายุความ สิทธิในการฟ้องยื่นคำร้องจึงยังคงอยู่ แต่ขาดความดังที่ศาลมีมูลนิธิจ่ายไว้ การที่ศาลมีมูลนิธิจ่ายมาฟ้องยังไม่ระบุไป เพราะเหตุขาดอายุความดังที่ศาลมีมูลนิธิจ่ายไว้ ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ มาตรา ๗๔/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ เห็นว่า ข้อเท็จจริงพังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนำของห้องชุด ๒ ห้อง จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันกระทำความผิด คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ภายหลังวันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำการผิด โดยมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติตั้งกล่าว ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มิได้ยกเลิกการกระทำการผิด ทั้งยังคงกำหนดโทษทางอาญา สำหรับการกระทำการผิดตามคำร้อง ไว้ในมาตรา ๑๖๗ ซึ่งมีเรวางโทษเท่ากันกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ดังนี้ โทษทางอาญาตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังจึงไม่แตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการผิด จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการผิดบังคับแก่คดี เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ มิได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ บัญญัติว่า “ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมาอย่างศาล ภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำการผิด เป็นอันขาดอายุความ... (๔) ห้าปี สำหรับความผิดต้องระหว่างโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี...” คดีนี้มีเรวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน อายุความจึงมีกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันกระทำการผิด ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ ก่อนครบกำหนดอายุความ แต่ในวันดังกล่าวผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาอย่างศาล แม้ศาลได้ออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ อันเป็นวันก่อนครบกำหนดอายุความคดีนี้ ซึ่งถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างการดำเนินคดี แต่มาตรา ๗๔/๑ ซึ่งเป็นบทกฎหมายที่แก้ไขเมื่อปี ๒๕๕๔

และเป็นกฎหมายที่ใช้ในคณะกรรมการทำความผิด และบัญญัติอยู่ในหมวด ๖ การดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นบทบัญญัติการดำเนินคดีในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นๆ กล่าวหาว่าร่วมยังผิดปกติในกรณีกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริต โดยไม่รวมถึงการดำเนินคดีกรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งอยู่ในหมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต กรณีจึงไม่อาจนำ มาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ ดังนั้นเมื่อไม่นำมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับ อายุความคดีนี้จึงไม่สะดุดหยุดลงตามบทบัญญัติตั้งแต่ก่อน สำหรับที่ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องแล้วอายุความย่อมสะดุดหยุดลงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ ด้วยนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับดังกล่าวมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุความอาญาแต่เมื่อความแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในคณะกรรมการทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีผลให้อายุความสะดุดหยุดลงระยะเวลาการบังคับโทษจึงขยายออกไปซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา อีกทั้งปัญหารื่องอายุความแม้มิใช่เป็นการกำหนดองค์ประกอบของการกระทำอันเป็นความผิด แต่ก็เป็นบทบัญญัติเกี่ยวด้วยกำหนดเวลาให้บุคคลต้องรับโทษหรือไม่ต้องรับโทษในทางอาญา เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับได้บัญญัติขึ้นและมีผลใช้บังคับภายหลังวันกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับย้อนหลังแก่คดีที่มีการกระทำความผิดก่อนบทกฎหมายใช้บังคับได้ ดังนั้น แม้ศาล

ประทับรับฟ้องไว้พิจารณาเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร เดือนนี้ผู้ร้องได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ เกินกำหนด ๕ ปี จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) สิทธิ์นำคดีอาญามาฟ้องของผู้ร้องยื่มระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองนั้นไม่อาจแยกออกจากกรณีจัดซื้อจัดจ้างรับผิดทางอาญาได้ เมื่อยังไม่ได้พิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหาระทำการทำความผิดตามคำร้องจึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องเฉพาะในส่วนความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จในกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ manus ขอบแอลวี อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปตามอุทธรณ์ของผู้ร้องมีว่า การที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่าเห็นควรลงโทษจำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างได้รับการฟ้องและรอการพิจารณา จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้ศาลมันบ์โทษต่อจากคดีอื่น และยื่นคำแกล้งความคืบหน้าของคดีที่ขอให้นับโทษต่อมาโดยตลอด ผู้ถูกกล่าวหาได้มารายงานตัวต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ในวันเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยตัวชั่วคราว และยังปรากฏข้อเท็จจริงอีกว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นคำร้องขออุทธรณ์จัดการ

ด้วยเหตุผลส่วนตัวและศาลได้อ่านญญาต ยื่นหนังสือได้ชัดว่าในระหว่างพิจารณาของศาล ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยต้องขังระหว่างไต่สวนตามที่ศาลได้วินิจฉัยมาแต่ประการใด อีกทั้ง การที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องโทษจำคุกคดีถึงที่สุดที่ ๑๔/๒๕๖๓ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ฉบับลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ มิใช่คดีเดียวกันกับคดีนี้ จึงรับฟังว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีนี้มาก่อน ยื่นมีเหตุให้ศาลสามารถนับโทษจำคุกในคดีนี้ต่อจากคดีอื่นได้ ศาลจะวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก้โทษแล้ว ยื่นเป็นการวินิจฉัยที่ขัดต่อข้อเท็จจริงที่ปรากฏในจำนวนคดีนี้ ไม่มีเหตุให้ยกคำขอให้นับโทษต่อของผู้ร้อง หากศาลมินับโทษจำคุกในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๗๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา ยื่นมีอีกด้วยว่า ผู้ถูกกล่าวหาระทำผิดจริงแต่ไม่ต้องรับโทษทางอาญา นั้น เห็นว่า ระหว่างการพิจารณาคดีนี้เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาเป็นเวลา ๘ ปี ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ต้องดำเนินการเมืองได้ออกหมายขังระหว่างไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาไว้ และต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ต้องดำเนินการเมืองได้มีคำพิพากษายืนยัน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ต้องดำเนินการเมืองใช้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหา มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับโทษไว้โดยเฉพาะ กรณีจึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาไว้ด้วยความต้องการของศาล ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗ โดยมาตรา ๑๗ วรรคแรก บัญญัติว่า “โทษจำคุก ให้เริ่มแต่วันมีคำพิพากษาแต่ถ้าผู้ต้องคำพิพากษากลับคุกขังก่อนศาล

พิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา เว้นแต่คำพิพากษานั้น จะกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น” ดังนั้นการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงตนต่อศาลในระหว่างการพิจารณาคดี ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในอำนาจของศาลในคดีนี้ ต่อมามีผู้ถูกกล่าวหาถูกจำคุกตามคำพิพากษาศาลฎีกาตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ กลาง ซึ่งเป็นเหตุทำให้คำสั่งศาลที่อนุญาตให้ปล่อยตัวผู้ถูกกล่าวหาชั่วคราวสิ้นผลโดยปริยาย ต่อมามีวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ออกหมายขัง ระหว่างไตรสูบลูกกล่าวหาไว้ในคดีนี้โดยไม่ได้กำหนดให้นับแต่วันสิ้นสุดการลงโทษจำคุกในคดีดังกล่าว ดังนั้นถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกคุมขังอยู่ในคดีนี้ก่อนศาลมีพิพากษา เมื่อศาลลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา เป็นเวลา ๒ เดือน จำกัดองหักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒ วรรคแรก เมื่อนับระยะเวลาตั้งแต่ออกหมายขังระหว่างไตรสูบลูกกล่าวหาไว้ในคดีนี้ถึงวันที่มีคำพิพากษาคดีนี้เป็นเวลาเกินกว่า ๒ เดือน จึงไม่มีวันต้องโทษจำคุกที่ศาลจะต้องมีคำสั่งให้นับโทษต่อตามคำร้องของผู้ร้องอภิญญา ดังนั้นที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยแล้วมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างไตรสูบเป็นระยะเวลา พอกแก่โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอนับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ จึงขอบคุณด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ร้องขอนี้ฟังไม่เข็น

ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องโดยตั้งประเด็นอ้างเหตุผลข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย โต้แย้งคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อใช้เป็นข้ออ้างว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาขาดเจตนากระทำความผิด และขอให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกายก

คำร้องของผู้ร้อง เห็นว่า เป็นการตั้งประเต็นเพื่อให้ศาลวินิจฉัยโดยไม่ได้อุทธรณ์คำพิพากษา จึง
ไม่อาจวินิจฉัยให้เป็นไปตามคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้
ต่างด้าวแห่งทางการเมืองได้วินิจฉยมานนั้นเห็นพ้องด้วย

จึงวินิจฉัยยืน.

นายเสรี เพศประเสริฐ